

[ODSIEŚĆ SIĘ *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w od-).

praet 3 sg m odsiãdł sie. \diamond *part praet act* odsiãdszy sie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. Usiąść z dala, odsunąć się [od kogo]:

Zwrot: »odsieść się na stronę«: Ale gdy przyźli potym zá nim niektórzy brácia Krześciáńscy/ z Ieruzalem návroceni z żydołthwá/ wnet odfiãdł fie [święty Piotr] od nich ná łtrone/ vczynił to dobrym vmyłem/ áby im nie dał zgorłżenia *GilPos* 167v (*Linde*).

2. Przenieść się na inne miejsce [od kogo]:

Zwrot: »daleko się odsieść«: A Dowmant też ná Xięłtwie Płkowłkim [...] dáleko fie od Bráćiey odfiãdłszy/ wielmożnie pánował. *StryjKron* 359.

Formacje współrdzenne cf SIEŚĆ.